

§ 12. Przejęcie składników majątku trwałego oraz składników materiałowych i towarowych następuje na podstawie spisu z natury, sporządzonego na dzień faktycznego przejścia. Jeżeli sporządzenie spisu niektórych składników byłoby znacznie utrudnione, można poprzestać na ujęciu ogólnym lub szacunkowym, jeżeli osoba sprawująca opiekę nad zasobami zakładu leczniczego wchodzi w skład jego obsady osobowej i nadal jest odpowiedzialna za zgodność faktycznego stanu zapasów ze stanem wynikającym z zapisów materiałowych.

§ 13. Przejęcie zobowiązań i wierzytelności, powstałych przy prowadzeniu zakładu leczniczego, następuje z dniem bilansowego przejścia zakładu leczniczego, nie wcześniej jednak niż na dzień 31 grudnia 1950 r. Do tego czasu zakład pracy wykonywa wszelkie zobowiązania i realizuje wierzytelności zakładu leczniczego w ramach własnych planów działalności (finansowych, gospodarczych, zaopatrzenia itp.) przy pomocy własnego aparatu tak, jakby przejście zakładu leczniczego nastąpiło w rzeczywistości dopiero z dniem bilansowego przejścia zakładu leczniczego (zaopatrywanie zakładu leczniczego w środki lecznicze i artykuły gospodarcze, konserwacja i wykonywanie napraw, wypłata należności służbowych pracowników, zatrudnionych w zakładzie leczniczym itp.).

§ 14. Inwentarz składników majątku trwałego i składników materiałowych i towarowych, uzgodniony ze stanem faktycznym i księgowym, sporządza się na dzień bilansowego przejścia.

§ 15. Zakład pracy zobowiązany jest udostępnić Z.L.P. akta i materiały, dotyczące zobowiązań i wierzytelności, które mają być przejęte przez Z.L.P. przed dniem bilansowego przejścia.

Terminy przejścia.

§ 16. 1. Termin, w którym należy dokonać faktycznego przejścia zakładu leczniczego, ustala dyrektor właściwego oddziału wojewódzkiego Z.L.P., podając go — na co najmniej dwa tygodnie naprzód — do wiadomości dyrektora oddziału obwodowego Z.L.P., kierownika zakładu pracy oraz jego władzy nadrzędnej.

2. Termin przejścia podaje się jednocześnie do wiadomości prezydium właściwej rady narodowej, przewodniczącego rady zakładowej (koła związku zawodowego) właściwej dla zakładu pracy i dla zakładu leczniczego.

§ 17. 1. Z. L. P. przystąpi do przejścia zakładu leczniczego na wniosek zakładu pracy lub z własnej inicjatywy.

2. Zakład pracy zobowiązany jest zgłosić właścicielowi oddziałowi wojewódzkiemu Z.L.P. w terminie do dnia 31 grudnia 1950 r. fakt prowadzenia dla swych pracowników zakładu leczniczego.

3. Złożenie wypełnionej pozytywnie przez zakład pracy ankiety Z.L.P. zastępuje zgłoszenie faktu prowadzenia zakładu leczniczego dla pracowników.

4. Z.L.P. powinien dokonać faktycznego przejścia zakładu leczniczego w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku zakładu pracy.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 18. 1. Inwestycje w zakładzie leczniczym, niezakończony do dnia faktycznego przejścia zakładu leczniczego, podlegają przejściu przez Z.L.P. dopiero po ich wykonaniu. Zakład pracy obowiązany jest zgłosić do przejścia inwestycje niezwłocznie po ich wykonaniu. Przejęcie wykonanych inwestycji następuje w trybie, ustalonym w § 10.

2. Plany, obejmujące nakłady gospodarcze, wykonywa zakład pracy do czasu zastosowania do planowania zasad, ustalonych w § 5.

§ 19. Koszty przejścia zakładów leczniczych pokrywa Z.L.P.

§ 20. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ZDROWIA

w/z J. Sztachelski

1411.

OKÓLNİK MINISTRÓW: PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ ZDROWIA

z dnia 3 października 1950 r.

w sprawie powszechnej akcji wyprawkowej.

1. Na zasadzie § 2 ust. 1 lit. f) zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1949 r. Nr DO 320/49 i z dnia 31 sierpnia 1950 r. Nr Ad. 9/1-108 w spra-

wie powszechnej akcji wyprawkowej, prawo do bezpłatnych wyprawek przysługuje tym właścicielom drobnych gospodarstw rolnych, nie będącym płatnikami podatku obrotowego i dochodowego, których przychód roczny, stanowiący podstawę do wymiaru podatku gruntowego, nie przekracza 80.000 zł (poprzednio 30 kwintali żyta).

Praktyka wykazała, iż o bezpłatne wyprawki niejednokrotnie zwracają się również rolnicy, których przychód roczny oszacowany został powyżej 80.000 zł. W przypadku gdy suma oszacowana nieznacznie przekracza wyżej wymienioną kwotę, a ponadto gdy rolnik taki posiada na swym utrzymaniu kilkoro nieletnich dzieci, lub doznał poważnej szkody materialnej na skutek żywiołowych klęsk, względnie wypadków losowych, jak: susza, gradobicie, powódź, pożar, kradzież itp., słusznym i wskazanym jest przyznanie mu w drodze wyjątku bezpłatnej wyprawki.

W związku z powyższym upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych z ważnością od dnia 1 września 1950 r. do załatwiania podań, o jakich mowa wyżej i decydowania w przyznawaniu bezpłatnych wyprawek w ramach powszechnej akcji wyprawkowej w drodze wyjątku.

W związku z tym Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w oparciu o wnioski działającej przy tym Ministerstwie Międzyministerialnej Komisji dla akcji wyprawkowej przyznawać będzie poszczególnym prezdyjom wojewódzkich rad narodowych ściśle określone kontyngenty kwartalne, w ramach których prezydium tych rad zlecać będą prezdyjom powiatowych (miejskich) rad narodowych wydawanie asygnat na bezpłatne wyprawki.

Do dni 10-ciu po upływie każdego kwartału prezydium wojewódzkich rad narodowych składać będą Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej (Międzyministerialnej Komisji dla akcji wyprawkowej) i Ministerstwu Zdrowia (Departament Matki i Dziecka) sprawozdania rozliczeniowe z przyznanych kontyngentów, dołączając imienne wykazy osób (z podaniem adresów i uzasadnienia decyzji), którym w drodze wyjątku zostały przyznane bezpłatne wyprawki.

2. W związku z rozwojem rolniczych spółdzielni produkcyjnych na wsi wyjaśnia się, że osoby, którym na podstawie § 2 ust. 1 lit. d), e) i f) wyżej powołanych zarządzeń Ministra Pracy i Opieki Społecznej przysługują bezpłatne wyprawki w ramach powszechnej akcji wyprawkowej, a które wstąpiły do rolniczych spółdzielni produkcyjnych (zrzeszenia uprawy ziemi, rolnicze spółdzielnie wytwórcze, rolnicze zespoły spółdzielcze) zachowują to uprawnienie do bezpłatnej wyprawki przez okres pierwszego roku swego uczestnictwa w omawianych spółdzielniach.

Osoby te, zgłaszając się w prezydium gminnej rady narodowej o przyznanie bezpłatnych wyprawek, winny obok dokumentów, przewidzianych w pkt. 3 instrukcji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawie trybu postępowania przy przyznawaniu bezpłatnych wyprawek niemowlęcych dla osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń w ramach opieki społecznej oraz bezrolnych i małorolnych (załącznik do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1949 r. Nr DO 320/49 w sprawie powszechnej akcji wyprawkowej) dołączyć zaświadczenie zarządu ośrodkowej spółdzielni produkcyjnej, stwierdzające członkostwo danej osoby z podaniem daty wstąpienia jej do spółdzielni.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek

MINISTER ZDROWIA

T. Michejda

1412.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKA „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626) następujące osoby zostały wyróżnione z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej i 5-lecia Zakładów Wytwórczych Aparatury Precyzyjnej w Świdnicy odznaką

„PRZODOWNIKA PRACY”

przez Centralny Zarząd Przemysłu Elektrotechnicznego:

Kalisz Maria, Kuras Janina, Magnowski Józef, Malinowski Kazimierz, Orlik Stanisława, Przybylski Antoni, Strzemp Marian, Szabuńczko Kazimierz, Warchał Helena, Woźniak Stanisław.